

TELESÈRIES

Estructures narratives. L'estructura de moltes sèries funciona a partir d'històries paral·leles protagonitzades per diferents personatges en localitzacions normalment conegudes per l'espectador. Hi ha mecanismes que permeten saltar d'un espai o d'una situació a l'altra mantenint la tensió dramàtica i el fil de cada una d'elles i també, donant-nos la sensació de simultaneïtat temporal, o sigui, que tot allò passa al mateix moment i potser, fins i tot, podrem veure que les situacions s'enllacen i van a parar a allà mateix o que, en algun moment, tenen continuïtat una amb l'altra. Aquest ús del temps fa mantenir l'expectació i la tensió dramàtica i, per tant, l'interès de l'espectador. L'expectació també es crea perquè l'espectador moltes vegades sap coses que alguns personatges no sabem i per tant poden intuir, esperar reaccions.

Temàtiques, valors i idees. Una de les característiques de les sèries televisives és el tractament de temàtiques que tenen molta relació amb allò que passa en un context proper. Es tracten normalment problemes de caire socials, econòmic i sobretot de caràcter emocional. Tots aquells elements que puguin comportar l'aparició d'una problemàtica: una situació de conflicte entre els personatges, un accident sobtat, una decisió d'un d'ells, són aprofitats per a desencadenar les situacions dramàtiques.

És interessant veure quin tractament fan aquests relats de les problemàtiques reals, ja que això suposarà veure quines idees, quins valors i quins tipus de conductes s'estan representant i per tant, potenciant i transmetent. Generalment es cau en una simplificació de problemes que en la realitat són molt més complicats. Aquests formats de ficció per qüestió de temps, d'economia de recursos i, fins i tot, per qüestions de caràcter ideològic, no poden abordar amb més precisió la complexitat de cada un dels problemes que plantegen: problemes de parella, conflictes entre pares i fills, entre veïns, robatoris, problemes econòmics, problemes per causa d'herències mal gestionades, drogoaddicció, abusos...

Cal tenir en compte que a través de les situacions que es recreen, a través de l'actuació dels personatges s'ofereixen, tan explícitament com implícita una sèrie de valors. La proximitat dels personatge amb el públic, que com ja hem dit a vegades és molt més propera que no pas en el cinema, pot provocar que l'aprenentatge que aquest pot fer a través de les seves actuacions dels personatges sigui bastant directe. Els personatges ofereixen models en la presa d'actituds i en les maneres de reaccionar davant de les situacions.